

Skolehus som gir nye muligheter

Ny skole for døve i Burma

Av Gunnar Dehli

Endelig kunne den nye skolebygningen ved DMIs døveskole i Kalay, Burma innvies. Ferdig er den ikke. Pengene har foreløpig ikke strukket til for å sette glass i vinduer og få pusset overflater. Likevel, huset er tatt i bruk, til alles fryd!

En generøs gave fra Norge gjorde det mulig å etablere DMI-skolen i Kalay for noen år siden. Den skal være en av 3 skoler for døve i Burma eller i Myanmar, som det offisielt heter. I dag er det 23 døve elever ved skolen, en dråpe i havet i et land med nesten 60

En burmeser som gikk egne veier s 3

Gerd Karin Martinsen til minne s 4

Godt håp om nytt skolesenter i Kampala, Uganda s 5

DMI har fått et Internasjonalt styre s 7

Månedens portrett s 8

Snoren skal klippes

millioner mennesker. Likevel er dette tilbudet avgjørende for livet videre til disse 23 unge menneskene. De får en fremtid og de kan være med å gi håp til mellom 100- og 200.000 døve i landet.

Det nye skolebygget er en viktig oppgradering og utvidelse av skolen. Fram til nå har elevene bodd og fått sin skolegang i et ganske lite bygg. Nå blir det både bedre klasserom og bo-muligheter, men ikke minst blir det mulig å ta imot flere elever.

Med stor festivitas ble begivenheten feiret. Elevene var kledd i sine fargerike drakter fra ulike stammer i Myanmar. Under festen framførte de stolt en presentasjon av sitt land og sitt folk. Det

ble også uttrykt stor takk til Gud som hadde gitt dem denne skolen.

Barna samles utenfor «gamleskolen»

Badet eller vaskerommet ute på gårdsplassen var det foreløpig ikke penger til å fullføre. De må vente med å bygge mursteinsveggene. Imens må kroppsvasken skje med buksa på!

En burmeser som gikk egne veier

Av Gunnar Dehli

Befolkningen i Myanmar eller Burma består av en rekke forskjellige stammer. Disse stammene har også sterke religiøse bånd. Nesten 90 % av befolkningen er buddhister. For menneskene der betyr tilhørigheten til sin stamme og religion mye.

Naing Naing Kyaw vokste opp i buddhistisk sammenheng, men i løpet av ungdomsåra begynte han å lete på ulike steder etter svar på eksistensielle spørsmål. Denne prosessen ledet ham fram til en overbevisning om at Jesus måtte være Guds sønn og verdens frelser. Han ble en kristen.

I Burma er det flere som tror på Jesus, men som ikke lar seg døpe fordi de vet at det kan bety at de blir lukket ute fra sin familie og sin stamme. Muligheten til å oppleve forfølgelse er også stor. Naing Naing Kyaw visste om denne faren, men han kjente at han måtte ta skrittet fullt ut og følge sin overbevisning. Han var forberedt på det verste da han konfronterte sine foreldre med

situasjonen. Som en fantastisk gave, fikk han svaret: "Du er jo voksen. Du kan bestemme selv!" Naing Naing Kyaw hadde et sterkt ønske om å tjene Gud og ville derfor studere kristendom og teologi. Han begynte på en Bibelskole

eller teologisk seminar i Yangon. Problemet var bare at han var døv, alle de andre studentene og lærerne var hørende, ingen tolk var mulig å få tak i og ingen andre kunne tegnspråk. I tre år studerte Naing Naing Kyaw ved dette seminaret. Han leste bøkene og skrev av tavleundervisning og notater. Imidlertid hadde skolen en rektor som virkelig så Naing Naing Kyaw og hvor motivert han var for dette studiet. Rektoren bestemte seg for å gi Naing Naing Kyaw eneundervisning i tillegg til de øvrige forelesningene. I 3 år satt de daglig sammen i en time av gangen og jobbet videre med pensumstoffet. Naing Naing Kyaw fikk sin eksamen! Han er nå gift, har 2 barn og er pastor for døvemenigheten i Yangon som samler 60 – 80 døve.

Gerd Karin Martinsen til minne

19.09.1915 - 14.04.2012

Av Lill Muir

Mamma sovnet stille inn på sykehuset i Fredrikstad etter et kort sykeleie.

Jeg rakk frem til henne bare noen timer før. Hun var svært syk og medtatt. Da hun døde måtte vi takke Gud for at hun fikk slippe.

Fra de mange hilsener som har strømmet inn fra alle verdens kanter har vi forstått at mamma har fått bety mye for svært mange mennesker. Det er mange som takker Gud for hennes rike liv, for hennes gode smil og positive holdning.

Mange flere enn hennes egne barnebarn kalte henne "mormor". Det gjorde også medarbeidere i Asia og Afrika og venner i andre land. I alle år hadde hun omsorg både for familie og misjon, hun viste raushet og vidsyn med stor omsorg for enkeltmennesket. Sammen med pappa hadde hun blitt svært reisevant og var på flittige besøk som tok henne både til USA, Japan,

Korea og Australia. I sine yngre år dro hun rundt med film og lysbilder i Fredrikstad området og fortalte om "døvearbeidet". Hun passet på å ha med seg varer som døve hadde laget. Produktene ble kjent og flere inntekter kom inn.

Hun lærte seg aldri tegnspråk, men kjente seg helt sikker på at døvearbeidet var Gudvillet. Hun klaget aldri over at vi bodde langt borte, men oppmuntret oss til å stå på. For ikke lenge siden hadde hun fortalt på Fjeldberg sykehjem hvor hun bodde det siste året, at hun skulle ut å reise.

"Skal du til datteren din i Australia?" spurte de henne. "Nei", sa hun og løftet armen og pekte oppover og sa: "Jeg skal reise opp til Han!"

Vi ønsker å feire hennes inngang til de himmelske boliger hvor det ikke er sorg eller smerte mer.

Vi lyser fred over mormors minne.

Begravelsen er 2 mai kl.12.30 i Fredrikstad.

Lill og Neville med familie

Minnegaven

Ved tidligere feiringer har Gerd Karin Martinsen ønsket seg gaver til døve-arbeidet. Hun sto arbeidet i Uganda nært. Derfor ber vi om minnegave til

bygging av Bibelskolen i Kampala på konto 1202 22 18407. Nå er det tiden til å få fullført dette viktige utdannings- og treningssenteret for døve i Øst Afrika.

Godt håp om nytt skolesenter i Kampala, Uganda

Av Gunnar Dehli

«Nå vil vi ikke vente lenger!» Dette er holdningen blant studenter og lærere ved Bibelskolen til DMI i Kampala.

Videreutvikling av skolen til et utdannings- og treningssenter for døve i Øst Afrika har lenge vært et mål. Det krever imidlertid et nytt bygg, både for nye tilbud og for å kunne ta imot flere studenter. Virksomheten drives i dag under svært enkle forhold.

I tro på at muligheter vil åpne seg, har lærerne og studentene nå gått igang med å støpe fundamentet for det nye senteret.

Gaver har kommet inn - ikke minst fra Norge - slik at vi begynner å nærme oss målet for å kunne gå igang med byggingen.

Døve ungdommer fra hele Øst Afrika ønsker å studere her. De vil vie livet sitt til å tjene Gud og sine medmennesker!

Be for DMIs menigheter for døde i Myanmar

Be for DMIs skolesenter i Davao, Filippinene

DMI har fått et Internasjonalt Styre

Av Gunnar Dehli

For å stå bedre rustet til å møte fremtidens utfordringer, har DMI nå fått på plass et internasjonalt styre. Dette skal koordinere all virksomheten i de 20-30 landene der DMI er engasjert, og bære det øverste ansvaret.

Styret var samlet for første gang i februar, i døve-menighetens hus i Yangon, Myanmar. Det ble tre intense, men svært nyttige dager. Å få kommunikasjonen i styret til å fungere er en stor utfordring. Nevilles store tegnspråk-erfaring gjorde det mulig å knytte engelsk tale og skrift sammen

med koreansk og australsk tegnspråk. Neste møte blir i Norge i oktober. Da blir språk-utfordringen ennå større. Kenyansk tegnspråk vil da også være ett av språkene rundt styrebordet.

DMI-styret: Yong Whan, Rod, Gunnar, Neville og Jeff. Heidi og Josephat kunne ikke delta denne gangen.

DMIs kontonumre

Generelle gaver:

7877 08 35983

Fadder DMI Norge:

1202 22 18326

Medarbeiderstøtte:

1503 17 64243

Uganda bibelskole:

1202 22 18407

Davao skolesenter:

1202 57 79957

Grunnleggere av DMI

Misjonær og Internasjonal leder:

Lill og Neville Muir

lill.muir@dminorge.no

+61 3 9769 7097 (Australia)

+47 930 67 664 (Norge)

Styreleder:

Heidi Woll

heidi.woll@dminorge.no

+47 996 97 653

Daglig leder:

Gunnar Dehli

gunnar.dehli@dminorge.no

+47 900 30 181

Månedens portrett

Av Gunnar Dehli

Sawmonday - döv hjelpelærer og pastor

La du merke til bildet øverst på side 6? Det er Sawmondays døvemenighet - i en liten landsby utenfor Kalay. De har en spesiell historie sammen.

Sawmonday er en av de heldige døve i Myanmar. Han har fått grunn-skoleutdanning. Han gikk på døveskole i Yangon. Nå er han i tjue-åra og har jobb som lærerassistent på DMIs skole

i Kalay. Elevene der forteller at de elsker hans undervisning. Den er så levende og lett å forstå.

Imidlertid er det ikke bare opplæring av barn den unge mannen driver med. Hver søndag setter han seg på motorsykkelen og kjører et par timer på støvete grusveger til menigheten han leder. Han kjenner det som et kall.

I denne spesielle landsbyen er det nemlig mange voksne døve. Årsaken til det vet vi ikke, men da DMI fikk kontakt med dem, ble det snart en egen døve-menighet der. De bygde sin egen kirke, men noen skolegang hadde de ikke hatt. Derfor kjente de heller ikke til burmesisk tegnspråk.

Det er en stor oppgave som hviler på den unge mannens skuldre. Han holder gudstjenester i menigheten, underviser og veileder. Hans levende hender gjør at Bokas budskap også blir deres!

Postadresse:
Pb 19 Bekkelagshøgda,
1109 Oslo

Org.nr: 884 690 242

Besøksadresse:
Kongsveien 82,
1177 Oslo

post@dminorge.no

Besøk oss på internett:

www.dminorge.no